

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

ANY XI ■ NÚMS. 31-32-33-34-35

AGOST DE 2014

www.bisbatsantfeliu.cat / Aportació voluntària: 0,30 €

3/8/2014 - DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY (A)

► **Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

► **Salm responsorial** (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

► **Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma** (Rm 8,35. 37-39)

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

► **Evangeli segons sant Mateu** (Mt 14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblats a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls.»

Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alzà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

► **Lectura del libro de Isaías** (Is 55,1-3)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David.»

► **Salmo responsorial** (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias de favores.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

► **Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos** (Rm 8, 35.37-39)

Hermanos: ¿Quién podrá apartarnos del amor de Cristo?: ¿la aflicción?, ¿la angustia?, ¿la persecución?, ¿el hambre?, ¿la desnudez?, ¿el peligro?, ¿la espada? Pero en

todo esto vencemos fácilmente por aquel que nos ha amado. Pues estoy convencido de que ni muerte, ni vida, ni ángeles, ni principados, ni presente, ni futuro, ni potencias, ni altura, ni profundidad, ni criatura alguna podrá apartarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, Señor nuestro.

► **Evangeli segons san Mateu** (Mt 14,13-21)

En aquel tiempo, al enterarse Jesús de la muerte de Juan, el Bautista, se marchó de allí en barca, a un sitio tranquilo y apartado. Al saberlo la gente, lo siguió por tierra desde los pueblos. Al desembarcar, vio Jesús el gentío, le dio lástima y curó a los enfermos. Como se hizo tarde, se acercaron los discípulos a decirle: «Estamos en despoblado y es muy tarde, despide a la multitud para que vayan a las aldeas y se compren de comer.» Jesús les replicó: «No hace falta que vayan, dadles vosotros de comer.» Ellos le replicaron: «Si aquí no tenemos más que cinco panes y dos peces.» Les dijo: «Traédmelos.»

Mandó a la gente que se recostara en la hierba y, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición, partió los panes y se los dio a los discípulos; los discípulos se los dieron a la gente. Comieron todos hasta quedar satisfechos y recogieron doce cestos llenos de sobras. Comieron unos cinco mil hombres, sin contar mujeres y niños.

► **Lectura del primer llibre del Reis**

(1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà». Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí fora i es quedà a l'entrada de la cova.

► **Salm responsorial (84)**

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble / i als qui l'estimen. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► **Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma** (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meua consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelïtes, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells, el Crist, que és Déu per damunt de tot. Si guí beneït per sempre, amén.

► **Evangelí segons sant Mateu** (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que sóc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneue-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

► **Lectura del primer llibre de los Reyes**

(1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó al Horeb, el monte de Dios, se metió en una cueva donde pasó la noche. El Señor le dijo: «Sal y ponte de pie en el monte ante el Señor. ¡El Señor va a pasar!» Vino un huracán tan violento que descuajaba los montes y hacía trizas las peñas delante del Señor; pero el Señor no estaba en el viento. Después del viento, vino un terremoto; pero el Señor no estaba en el terremoto. Después del terremoto, vino un fuego; pero el Señor no estaba en el fuego. Después del fuego, se oyó una brisa tenue; al sentirla, Elías se tapó el rostro con el manto, salió afuera y se puso en pie a la entrada de la cueva.

► **Salmo responsorial (84)**

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

► **Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos** (Rm 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo; mi conciencia, iluminada por el Espíritu Santo, me asegura que no miento. Siento una gran pena y un dolor incesante en mi corazón, pues por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne, quisiera incluso ser un proscrito lejos de Cristo. Ellos descienden de Israel, fueron adoptados como hijos, tienen la presencia de Dios, la alianza, la ley, el culto y las promesas. Suyos son los patriarcas, de quienes, según la carne, nació el Mesías, el que está por encima de todo: Dios bendito por los siglos. Amén.

► **Evangelio según san Mateo** (Mt 14,22-33)

Después que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantaran a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y, después de despedir a la gente, subió al monte a solas para orar. Llegada la noche, estaba allí solo. Mientras tanto, la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario.

De madrugada se les acercó Jesús, andando sobre el agua. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, pensando que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!» Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir hacia ti andando sobre el agua.» Él le dijo: «Ven.» Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua, acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame.» Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Qué poca fe! ¿Por qué has dudado?» En cuanto subieron a la barca, amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él, diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios.»

► **Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

► **Salm responsorial (66)**

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

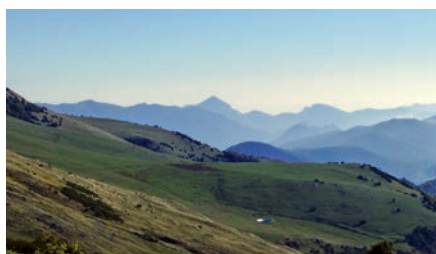
► **Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma** (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

► **Lectura de l'evangelí segons sant Mateu** (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.»

Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar». Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me». Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells». Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos». Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 56,1.6-7)

Así dice el Señor:

«Guardad el derecho, practicad la justicia, que mi salvación está para llegar y se va a revelar mi victoria.

»A los extranjeros que se han dado al Señor, para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que guardan el sábado sin profanarlo y perseveran en mi alianza: los traeré a mi Monte Santo, los alegraré en mi casa de oración; aceptaré sobre mi altar sus holocaustos y sacrificios, porque mi casa es casa de oración y así la llamarán todos los pueblos.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros: / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges la tierra con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 11,13-15.29-32)

Hermanos:

Os digo a vosotros, gentiles: Mientras sea vuestro apóstol, haré honor a mi ministerio, por ver si despierto emulación en los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Si su reprobación es reconciliación del mundo, ¿qué será su reintegración sino un volver de la muerte a la vida? Los dones y la llamada de Dios son irrevocables.

Vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios; pero ahora, al desobedecer ellos, habéis obtenido misericordia.

Así también ellos que ahora no obedecen, con ocasión de la misericordia obtenida por vosotros, alcanzarán misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró al país de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo.» Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando.» Él les contestó: «Sólo me han enviado a las ovejas descarriadas de Israel.» Ella los alcanzó y se prostró ante él, y le pidió de rodillas: «Señor, socórreme.» Él le contestó: «No está bien echar a los perros el pan de los hijos.» Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perros comen las migajas que caen de la mesa de los amos.» Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas.» En aquel momento quedó curada su hija.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

El Señor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandones la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me postraré hacia tu santuario, / daré gracias a tu nombre. R.

Por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera a tu fama; / cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompondre? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel».

Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Así dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio:

«Te echaré de tu puesto, te destituiré de tu cargo. Aquel día, llamaré a mi siervo, a Eliacín, hijo de Elcías: le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén, para el pueblo de Judá. Colgaré de su hombro la llave del palacio de David: lo que él abra nadie lo cerrará, lo que él cierre nadie lo abrirá. Lo hincaré como un clavo en sitio firme, dará un trono glorioso a la casa paterna.»

▶ Salmo responsorial (137)

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 11,33-36)

¡Qué abismo de generosidad, de sabiduría y de conocimiento, el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irrastreables sus caminos!

¿Quién conoció la mente del Señor? ¿Quién fue su consejero? ¿Quién le ha dado primero, para que él le devuelva? Él es el origen, guía y meta del universo.

A él la gloria por los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.»

Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

Y les mandó a los discípulos que no dijeren a nadie que él era el Mesías.

► **Lectura del llibre de Jeremies** (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

► **Lectura del libro de Jeremías** (Jr 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; me forzaste y me pudiste. Yo era el hazmerreír todo el día, todos se burlaban de mí. Siempre que hablo tengo que gritar: «Violencia», proclamando: «Destrucción». La palabra del Señor se volvió para mí oprobio y desprecio todo el día. Me dije: «No me acordaré de él, no hablaré más en su nombre»; pero ella era en mis entrañas fuego ardiente, encerrado en los huesos; intentaba contenerlo, y no podía.

► **Salm responsorial** (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

► **Salmo responsorial** (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*
Oh Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

► **Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma** (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

► **Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos** (Rm 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a presentar vuestros cuerpos como hostia viva, santa, agradable a Dios; este es vuestro culto razonable.

Y no os ajustéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir lo que es la voluntad de Dios, lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

► **Evangelí segons sant Mateu** (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

► **Evangelio según san Mateo** (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, empezó Jesús a explicar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡No lo permita Dios, Señor! Eso no puede pasarte.» Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¿Qué tate de mi vista, Satanás, que me haces tropezar; tú piensas como los hombres, no como Dios.» Entonces dijo a sus discípulos: «El que quiera venirse conmigo, que se niegue a sí mismo, que cargue con su cruz y me siga. Si uno quiere salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí la encontrará. ¿De qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero, si arruina su vida? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá entre sus ángeles, con la gloria de su Padre, y entonces pagará a cada uno según su conducta.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns 4** (lit. hores: 2a setmana) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36] ■ **Dimarts 5** [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14] □ **Dimecres 6** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9] ■ **Dijous 7** [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23] □ **Divendres 8** [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32,35cd-36ab.39abcd.41 / Mt 16,24-28] ■ **Dissabte 9** [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13].

□ **Dilluns 11** (lit. hores: 3a setmana) [Ez 1,2-5.24-2,1a / Sl 148 / Mt 17,22-27] ■ **Dimarts 12** [Ez 2,8-3,4 / Sl 118 / Mt 18,1-5.10.12-14] ■ **Dimecres 13** (■ Urgell) [Ez 9,1-7;10,18-22 / Sl 112 / Mt 18,15-20] ■ **Dijous 14** [Ez 12,1-12 / Sl 77 / Mt 18,21-19,1] □ † **Divendres 15** [Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56] ■ **Dissabte 16** [Ez 18,1-10.13b.30-32 / Sl 50 / Mt 19,13-15].

■ **Dilluns 18** (lit. hores: 4a setmana) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32,18-19.20-21 / Mt 19,16-22] ■ **Dimarts 19** [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab / Mt 19,23-30] □ **Dimecres 20** [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16] □ **Dijous 21** [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14] □ **Divendres 22** [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40] ■ **Dissabte 23** [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12].

■ **Dilluns 25** (□ Urgell) (lit. hores: 1a setmana) [2Te 1,1-5.11b-12 / Sl 95 / Mt 23,13-22] □ **Dimarts 26** [2Te 2,1-3a.14-17 / Sl 95 / Mt 23,23-26] □ **Dimecres 27** [2Te 3,6-10.16-18 / Sl 127 / Mt 23,27-32] □ **Dijous 28** [1Co 1,1-9 / Sl 144 / Mt 24,42-51] ■ **Divendres 29** [1Co 1,17-25 / Sl 32 / Mc 6,17-29] ■ **Dissabte 30** [1Co 1,26-31 / Sl 32 / Mt 25,14-30].

■ **Dilluns 1** (lit. hores: 2a setmana) [1Co 2,1-5 / Sl 118 / Lc 4,16-30] ■ **Dimarts 2** [1Co 2,10b-16 / Sl 144 / Lc 4,31-37] □ **Dimecres 3** [1Co 3,1-9 / Sl 32 / Lc 4,38-44] ■ **Dijous 4** [1Co 3,18-23 / Sl 23 / Lc 5,1-11] ■ **Divendres 5** [1Co 4,1-5 / Sl 36 / Lc 5,33-39] ■ **Dissabte 6** (□ Tortosa) [1Co 4,6-15 / Sl 144 / Lc 6,1-5].